
Prædiken til 15. S.e. Trinitatis

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 15. S.e. Trinitatis	4
15. s. e. Trin.	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 15. S.e. Trinitatis

15. s. e. Trin.

Prædikedag 15. s. e. Trin.

Prædiketekst Lukas 10,38-42

Prædiken ID Px-20

Kilde KMF-nr. 14.20.11 (Uden årstalsangivelse. Anden tekstrække altså lige år bestemt ud fra indholdet.)

15. S. e. T.

Torsdag 7 ½ i Tim Stationsby

Søndag her i Kirken Konf. Kl 9.

Listen over MR Vælgere ligger i Skolen fremlagt fra 23 ds og en Uge frem

Er det virkelig din Mening, Herre Jesus X, kunde vi fristes til at spørge, er det virkelig din Mening, at eet er fornødent, kun eet? Er det ikke dit gode Hjerter, der løber af med dig og faar dig til at sige Ting, du egentlig ikke vil staa ved. Der sidder lille Marie saa from og andagtsfuld ved dine Fødder, og Martha, der har saa travlt, bliver iversyg paa hende, for hun vilde maaske ogsaa gerne sidde der. Saa falder hun over hende, og saa synes du, du maa tage din lille Discipelinde i Forsvar. Eller er det virkelig saadan, at du virkelig mener, at eet, kun eet er fornødent. — Aah ja, saa maaske i hine enfoldigere og enklere Tider. Da spillede Hensyn til Naboer og Landsmænd paa mange mindre Rolle end nu, man kunne bedre gøre med sin egen Person, hvad man vilde, fordi Skæbnerne var saa mangfoldige. Men nu i vor Tid, da det hele er saa indviklet og enhver Tak dog griber ind i en anden Tak og Fordringerne, der stilles til os er Hundrede og Kravene Tusinde, hvor kan da een Ting og kun een være fornøden Vi skal dog have Klæder saa vi kan færdes ml. Folk, Huse med Renlighed og pæne Møbler i, gode Veje at køre paa og gode Skoler at sende vore Børn i, det koster Penge, Skatter — de Hundrede Ting har vi Brug for. Og Samfundslivet er indviklet og Meningerne forskellige og maa klares gennem Kampe, der er Brug for Politik og Statistik og Socialvidenskab — vi løser ikke Arbejdsspørgsmaalet ved at sige: Bøj jer for Guds Vilje eller andre fromme Raad — Herre Jesus X, hvor kan du dog sige, at kun eet er fornødent. Gælder det ogsaa for vor Tid? — Oh, det er maaske Penge, du mener, at har vi Penge, saa er alting godt. For Penge faar vi Klæder og Hjem og Understøttelse til arbejdsløse osv. osv. Ja, eet er fornødent: Penge. Kan vi skaffe Penge nok, saa er det nok.

Men X ryster paa Hovedet. Alle disse Ting, vil han sige, de er nyttige og behagelige men de er ikke fornødne. Fornødent, absolut nødvendigt for Menn. i Dag som for 2000 Aar siden, det er den Gavn, jeg bringer, kald den, hvad du vil: den gode Del, Guds Fred, mig selv — det har Menn. behov, og det alene, for at være et Menn., saadan som Gud har tænkt sig det. — Og hvordan vinder vi dette ene fornødne? Ved at sætte os ved hans Fødder, ved at overgive os til ham og hans Ord. Ved at slippe alt vort eget, vore Længsler og Begæringer, vore Tvivl og selvkloge Tanker, vore Bekymringer og vor Overfladiskhed og prøve paa at give os hen i Tillid til ham. — Hvordan kan vi nu vide, at det er det ene fornødne? Det kan vi kun i Tro paa ham; men der kan vi ogsaa opleve noget af, at her fik vi fat i det umistelige: hvad giver vort Jag, vor Stræben? Træthed og nødige Lemmer og ofte større Utilfredshed. Hvad giver vor Grublen os? Livslede og Forvirring. Vinder vor Haand Guld og vor Hjem Visdom, Graven røver os begge Dele. Men Jesus røver Graven os aldrig; for han skaber i os det Menn, der kan følge ham i Springet over Synd og Grav indtil herligt og evigt Liv.